

[Rager.]

sætter Lovgivningen, naar Oppositionens to Partier ikke har ønsket i Mellemtiden at forhandle sig til Rette om en Krisekasse-ordning.

Jeg vil straks sige, at Hjælpen i Medfør af det nu foreliggende Lovforslag paa mange Punkter betegner Minimum af den Understøttelse, man overhovedet kan yde, naar man skal give de Mennesker, den ydes til, saa meget, at deres Eksistensminimum naas. Paa nogle Punkter ligger den maaske endog under. Folk her i København med f. Eks. 2 Børn kan faa en Understøttelse paa 2 Kr. 50 Ø. om Dagen, hvilket bliver 15 Kr. om Ugen. Naar man tager Udgift til Husleje, og hvad der ellers er af faste Udgifter, i Betragtning, ved jeg ikke, hvor meget der bliver tilovers af en saadan Understøttelse til at leve for. Men vi maa jo alle indrømme, at der er vanskelige økonomiske Forhold til Stede, og dem maa der naturligvis tages Hensyn til.

Lovforslaget bygger i det store og hele videre paa den Lov, som blev stadfæstet den 19. Oktober i Fjor, men paa nogle Punkter har den ændret Principperne. Det var muligt, at man ogsaa der kunde gaa videre derved, at man ændrede paa det, at Understøttelsen er ens Landet over, idet man, som man har gjort paa andre Omraader, tog noget Hensyn til Levepriserne paa de forskellige Steder. De er jo dog i København dyrere end flere Steder ude paa Landet. Jeg haaber, at man i et Udvalg maa kunne forhandle om denne Side af Sagen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fremme af dette Lovforslag og dets Indhold er det ganske naturligt, at Diskussionen i Dag i meget høj Grad har drejet sig om den nugældende Lov, og at man har forsøgt at dissekere den. Det kan ikke undre, fordi det foreliggende Lovforslag i meget høj Grad bygger paa den samme Administration som den gældende Lov af 19. Oktober 1931. Det ærede Medlem Hr. Krag staar jo som en af Garanterne for den udmærkede Affattelse, denne Lov sagligt set har. Det fremgaar af Tidenden Sp. 672—73, som jeg med Formandens Tilladelse vil oplæse nogle Linier af. Det ærede Medlem Hr. Krag siger dér:

„Det er dog saaledes tilrettelagt i Aar, at denne Understøttelsesordning ikke kan anvendes overfor saadanne Personer, som er Omstrejfer, som er arbejdssky, som overhovedet ingen som helst Forbindelse har haft eller ønsker at faa med den forsikringsmæssige Arbejdsløshedsordning, og som derfor er Per-

soner, der ikke bør komme ind under Hjælpeformer som dem, der her er Tale om. Den højtærede Socialminister har paa dette Punkt taget Hensyn til Venstres Kritik, og derigennem er der jo ogsaa skabt Sikkerhed for, at de Kontrolbestemmelser, som vil være at overholde som Betingelse for Understøttelserne, maa formes i Tilknytning til Bestemmelser i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, hvad vi naturligvis ogsaa kun kan udtale vor Tilfredshed med.“

Altsaa, det ærede Medlem Hr. Krag indrømmer her, at saa vidt Mennesker kan forudse — for jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem hører til de mest vidtskuende Mennesker, man har —, er denne Lov, som er blevet vedtaget i Socialministeriets Udformning, garanterende imod.

Jeg indrømmer det ærede Medlem, at Administrationen af saa mange forskelligartede Individuers Forhold, som der er Tale om her, altid vil være vanskelig, og det ærede Medlem, der ved det i Forvejen, vil jo ogsaa indrømme en vis Margin for dem, der administrerer Loven. Men det ærede Medlem har alligevel i Dag her angrebet denne Administration i ganske overordentlig høj Grad og har blandt andet interesseret sig for forskellige udsendte Cirkulærer. En Imødegaelse heraf vil man sikkert faa fra den højtærede Socialministers Side; det nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl om. Jeg misunder næsten Socialministeren, den overordentlig fornøjelige Opgave, som Socialministeren dér faar, men jeg skal lade den ligge.

Det, som det derimod kunde interessere mig her at gøre noget Rede for overfor det ærede Medlem og andre Tilhørere, er Spørgsmaalet om, hvorledes disse Cirkulærer er blevet opfattet paa de Steder, hvor Tvivlsspørgsmaalene har skullet afgøres, nemlig i Arbejdsløshedsnævnet. Og derom vil jeg sige, at dér er alle Afgørelserne faldet paa et Grundlag, der efter min Mening er fuldt og helt forsvarligt, og som fuldstændig dækker ikke alene Lovens Ordlyd, men ogsaa i høj Grad den Aand, hvori Loven blev givet.

Det er en uhyre let Opgave, naar der er Tale om at inddrage en saadan Mængde Mennesker under den paagældende Ordning, da at finde alle de mærkelige og vanskelige Tilfælde frem, dem, som ingen Mennesker i Forvejen har kunnet forudse. Men de betyder ikke saa meget overfor Helheden. Interessant er det f. Eks. at se, at af de Klager, der skal gaa til Arbejdsløsheds-